

ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมเชิงจริยธรรมกับการบริหารความขัดแย้งในห้องเรียน
ของอาจารย์สาขาการบริหารการศึกษาระดับมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี
THE RELATIONSHIP BETWEEN ETHICAL BEHAVIOR AND CLASSROOM CONFLICT
MANAGEMENT AMONG INSTRUCTORS IN THE MASTER OF EDUCATIONAL
ADMINISTRATION PROGRAM AT BANGKOKTHONBURI UNIVERSITY

พรหมพิริยะ พนาสนธิ^{*1} กรปภา เจริญชันษา² กิตติพงษ์ ชันติกรม³ และกชกร ชันติกรม⁴

Prompiriya Panason^{*1} Kornpapha Chareunchansa²
Kotchakorn Khanteekrom³ and Kittipong Khanteekrom⁴

^{*1-4}คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

^{*1-4}Faculty of Education, Bangkokthonburi University

*ผู้นิพนธ์หลัก e-mail: ppanarson@yahoo.com

Received: May 31, 2025

Revised: July 10, 2025

Accepted: July 15, 2025

Similarity Index: 15.10%

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของอาจารย์สาขาการบริหารการศึกษาระดับมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี (2) ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการบริหารความขัดแย้งในห้องเรียนของอาจารย์สาขาการบริหารการศึกษาระดับมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี และ (3) ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมเชิงจริยธรรมกับการบริหารความขัดแย้งในห้องเรียนของอาจารย์สาขาการบริหารการศึกษาระดับมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ประชากร คือนักศึกษาระดับการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ปีการศึกษา 2566 จำนวน 300 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยการเทียบตารางเครจซี่และมอร์แกน ใช้วิธีสุ่มแบบการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ได้จำนวน 169 คน เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานโดยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product-Moment Correlation Coefficient)

ผลการวิจัยพบว่า (1) ความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาการบริหารการศึกษาระดับมหาบัณฑิต ปีการศึกษา 2566 มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรีต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของอาจารย์สาขาการบริหารการศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณารายด้านพบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมาก (2) ความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาการบริหารการศึกษาระดับมหาบัณฑิต ปีการศึกษา 2566 มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรีผ่านการรับรองคุณภาพจากศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) อยู่ในกลุ่มที่ 2 สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ต่อการบริหารความขัดแย้งในห้องเรียนของอาจารย์สาขาการบริหารการศึกษาระดับมหาบัณฑิต ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก และ (3) ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมเชิงจริยธรรมกับการบริหารความขัดแย้งในห้องเรียนของอาจารย์สาขาการบริหารการศึกษาระดับมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรีอยู่ในระดับสูง ($r_{xy} = .75$) ที่ระดับนัยสำคัญ .01

คำสำคัญ: พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของอาจารย์, การบริหารความขัดแย้งในห้องเรียนของอาจารย์, สาขาการบริหารการศึกษาระดับมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

Abstract

The objectives of this research were: (1) to examine students' opinions on instructors' ethical behavior in the Master of Education Administration Program at Bangkokthonburi University; (2) to investigate students' opinions on instructors' classroom conflict management; and (3) to analyze the relationship between ethical behavior and classroom conflict management.

A survey research design was employed. The population consisted of 300 graduate students in the academic year 2023, with a sample of 169 students, determined using Krejcie and Morgan's Table and selected through simple random sampling. Data were collected using a five-point Likert scale questionnaire. The statistical methods employed included frequency, percentage, mean, standard deviation, and Pearson's product-moment correlation coefficient for hypothesis testing.

The results indicated that students' opinions on instructors' ethical behavior and classroom conflict management were at a high level overall. Furthermore, ethical behavior and classroom conflict management were positively correlated at a high level ($r = .75$), statistically significant at the .01 level.

Keywords: Ethical Behavior of Instructors, Conflict Management in Classroom of Instructors, Master of Education Administration Program, Bangkokthonburi University

บทนำ

การจัดการเรียนการสอนในระดับมหาบัณฑิตจำเป็นต้องอาศัยอาจารย์ที่มีทั้งความรู้ความสามารถ และคุณธรรมจริยธรรมในการสอนและควบคุมชั้นเรียน คุณลักษณะเหล่านี้เป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยพัฒนา ผู้เรียนให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายของหลักสูตร ทั้งยังสอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพและ จรรยาบรรณครูที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ. 2542 และพระราชบัญญัติสภาครูและ

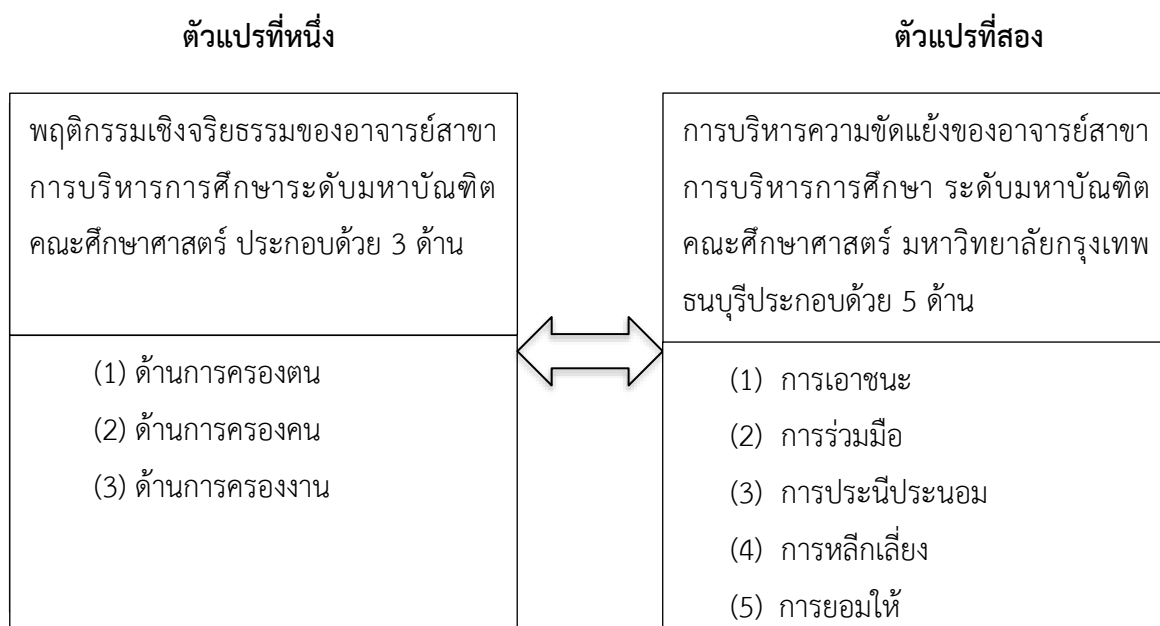
บุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 ในขณะเดียวกัน การบริหารความขัดแย้งในห้องเรียนก็เป็นบทบาทสำคัญของอาจารย์ เนื่องจากนักศึกษามีพื้นฐานที่หลากหลาย โดยเฉพาะนักศึกษาสาขาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2566 จำนวน 300 คน ซึ่งมากกว่า 90% เป็นข้าราชการครูในระดับปฏิบัติการ ได้แก่ ข้าราชการครู ครูผู้ช่วย และครูอัตราจ้างที่มีหน้าที่หลักในการสอน รวมถึงครูโรงเรียนเอกชนและผู้ประกอบอาชีพอื่น ๆ ความแตกต่างด้านประสบการณ์ แนวคิด และบุคลิกภาพ ส่งผลให้เกิดความขัดแย้งระหว่างการทำงานกลุ่มหรือกิจกรรมทีมได้ง่าย หากอาจารย์สามารถจัดการกับความขัดแย้งเหล่านี้ได้อย่างมีคุณธรรมและจริยธรรม จะช่วยเสริมสร้างบรรยากาศการเรียนรู้เชิงบวก ทำให้นักศึกษาได้เรียนรู้ทักษะชีวิตที่สำคัญ เช่น การแก้ปัญหา การประนีประนอม การสื่อสาร และการทำงานร่วมกัน ดังนั้น การมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของอาจารย์ควบคู่กับการบริหารความขัดแย้งในห้องเรียนจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จของการเรียนการสอน งานวิจัยนี้จึงมุ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมเชิงจริยธรรมกับการบริหารความขัดแย้งในห้องเรียนของอาจารย์สาขาการบริหารการศึกษาระดับมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของอาจารย์สาขาการบริหารการศึกษาระดับมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการบริหารความขัดแย้งในห้องเรียนของอาจารย์สาขาการบริหารการศึกษาระดับมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมเชิงจริยธรรมกับการบริหารความขัดแย้งในห้องเรียนของอาจารย์สาขาการบริหารการศึกษาระดับมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร

กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยใช้เนื้อหาด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของอาจารย์สาขาการบริหารการศึกษาระดับมหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยใช้แนวคิดของกระทรวงศึกษาธิการ (2547) ซึ่งเน้นการใช้หลักธรรมทางพระพุทธศาสนาเป็นแนวทางในการประพฤติ ปฏิบัติ ในการดำเนินชีวิต ซึ่งประกอบด้วย (1) ด้านการครองตน (2) ด้านการครองคน และ (3) ด้านการครองงาน และเนื้อหาด้านการบริหารความขัดแย้งของอาจารย์สาขาการบริหารการศึกษาระดับมหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยกำหนดตามแนวคิดของโทมัส (Thomus, 1976) ซึ่งมี 5 ด้าน คือ 1) การเอาชนะ 2) การร่วมมือ 3) การประนีประนอม 4) การหลีกเลี่ยง และ 5) การยอมให้ มากำหนดกรอบความคิดในการวิจัยตามแผนภาพที่ 1.1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

การดำเนินการวิจัย

1. รูปแบบการวิจัย เป็นการวิจัยเชิงสำรวจแบบตัดขวาง (Cross Sectional Design)

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมเชิงจริยธรรมกับการบริหารความขัดแย้งในห้องเรียนของอาจารย์สาขาการบริหารการศึกษาระดับมหำบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี มีขอบเขตของการวิจัย ผู้วิจัยมุ่งเน้นเนื้อหาในสองประเด็น คือ

2.1 ขอบเขตเนื้อหาเกี่ยวกับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของอาจารย์สาขาการบริหารการศึกษาระดับมหำบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ผู้วิจัยใช้แนวคิดของกระทรวงศึกษาธิการ (2547) ซึ่งเน้นการใช้หลักธรรมทางพระพุทธศาสนาเป็นแนวทางในการประพฤติ ปฏิบัติ ในการดำเนินชีวิต ซึ่งประกอบด้วย (1) ด้านการครองตน (2) ด้านการครองคน และ(3) ด้านการครองงาน

2.2 ขอบเขตเนื้อหาเกี่ยวกับการบริหารความขัดแย้งของอาจารย์สาขาการบริหารการศึกษาระดับมหำบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ครั้งนี้ ผู้ศึกษามุ่งศึกษาใน 5 ด้านเกี่ยวกับการบริหารความขัดแย้งตามแนวคิดของโทมัส (Thomus, 1976) ซึ่งมี 5 ด้าน คือ 1) การเอาชนะ (competition) 2) การร่วมมือ (collaboration) 3) การประนีประนอม (compromising) 4) การหลีกเลี่ยง (avoiding) และ 5) การยอมให้ (accommodation)

3. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1 ประชากร สำหรับการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับการศึกษามหำบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ปีการศึกษา 2566 จำนวน 300 คน

3.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2566 จำนวน 169 คน ผู้วิจัยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางของเครซีและมอร์แกน (Robert V. Krejcie, and Daryle W. Morgan.1970: 608) และใช้วิธีสุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

4 ตัวแปรในการวิจัย

4.1 ตัวแปรที่หนึ่ง คือ พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของอาจารย์สาขาการบริหารการศึกษาระดับมหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยใช้แนวคิดของกระทรวงศึกษาธิการ (2547) ซึ่งเน้นการใช้หลักธรรมทางพระพุทธศาสนาเป็นแนวทางในการประพฤติ ปฏิบัติ ในการดำเนินชีวิต ซึ่งประกอบด้วย (1) ด้านการครองตน (2) ด้านการครองคน และ (3) ด้านการครองงาน

4.2 ตัวแปรที่สอง คือ การบริหารความขัดแย้งของอาจารย์สาขาการบริหารการศึกษาระดับมหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร ครั้งนี้ ผู้ศึกษามุ่งศึกษาใน 5 ด้านเกี่ยวกับการบริหารความขัดแย้ง ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ 1) การเอาชนะ 2) การร่วมมือ 3) การประนีประนอม 4) การหลีกเลี่ยง และ 5) การยอมให้

5.สมมติฐานในการวิจัย

ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของอาจารย์กับแรงจูงใจในการศึกษาของนักศึกษา สาขาการบริหารการศึกษาระดับมหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของของนักศึกษา สาขาการบริหารการศึกษาระดับมหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับสูง

6.เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมเชิงจริยธรรมกับการบริหารความขัดแย้งในห้องเรียนของอาจารย์สาขาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) จำนวน 1 ฉบับ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน ซึ่งออกแบบในลักษณะแบบสอบถามประเภทปลายปิด (Closed form) เพื่อเลือกตรวจสอบรายการ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับวัดระดับความคิดเห็นของนักศึกษาระดับการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2566 ต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของอาจารย์สาขาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มีลักษณะเป็นแบบสัดส่วนประมาณค่าห้าระดับ (Five Rating Scale) ตามแนวคิดของ ไลเคิร์ท (Likert's five rating scale) (Likert, 2540) โดยกำหนดค่าคะแนนเป็น 5 ระดับ เป็นเกณฑ์การให้คะแนน ซึ่งมีความหมาย ดังนี้

5 หมายถึง ระดับความคิดเห็นของนักศึกษาต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของอาจารย์อยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง ระดับความคิดเห็นของนักศึกษาต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของอาจารย์อยู่ในระดับมาก

- 3 หมายถึง ระดับความคิดของนักศึกษาต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของอาจารย์อยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง ระดับความคิดของนักศึกษาต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของอาจารย์อยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง ระดับความคิดของนักศึกษาต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของอาจารย์ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับวัดระดับความคิดเห็นของนักศึกษาระดับการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ปีการศึกษา 2566 ต่อการบริหาร ความขัดแย้งในห้องเรียนของอาจารย์สาขาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี มีลักษณะเป็นแบบสัดส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Five Rating Scale) ตามแนวคิดของไลเคิร์ต (Likert's five rating scale) (Likert, 2540) โดยกำหนดค่าคะแนนเป็น 5 ระดับ เป็นเกณฑ์การให้คะแนน ซึ่งมีความหมาย ดังนี้

- 5 หมายถึง ระดับความคิดของนักศึกษาต่อการบริหารความขัดแย้งในห้องเรียนของอาจารย์ สาขาการบริหารการศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง ระดับความคิดของนักศึกษาต่อการบริหารความขัดแย้งในห้องเรียนของอาจารย์ สาขาการบริหารการศึกษาอยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง ระดับความคิดของนักศึกษาต่อการบริหารความขัดแย้งในห้องเรียนของอาจารย์ สาขาการบริหารการศึกษาในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง ระดับความคิดของนักศึกษาต่อการบริหารความขัดแย้งในห้องเรียนของอาจารย์ สาขาการบริหารการศึกษาอยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง ระดับความคิดของนักศึกษาต่อการบริหารความขัดแย้งในห้องเรียนของอาจารย์ สาขาการบริหารการศึกษาอยู่ในระดับน้อยที่สุด

7.การวิเคราะห์ข้อมูล

- 1) ตรวจสอบความถูกต้องความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม
 - 2) นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาวิเคราะห์ค่าทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปด้วยคอมพิวเตอร์
- การวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

2.1) เกณฑ์ในการแปลความหมายของข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของในห้องเรียนของอาจารย์สาขาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ โดยกำหนดหลักเกณฑ์การวิเคราะห์ข้อมูลตามเกณฑ์ของ บุญชม ศรีสะอาด (2545: 23-24) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง นักศึกษามีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของอาจารย์สาขาการบริหารการศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง นักศึกษามีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของอาจารย์สาขาการบริหารการศึกษาอยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง นักศึกษามีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของอาจารย์อยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51- 2.50 หมายถึง นักศึกษามีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของอาจารย์สาขาการบริหารการศึกษาอยู่ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง นักศึกษามีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของอาจารย์สาขาการบริหารการศึกษาอยู่ในระดับน้อยที่สุด

2.2) เกณฑ์ในการแปลความหมายของข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารความขัดแย้งในห้องเรียนของอาจารย์สาขาการบริหารการศึกษาผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์โดยกำหนดหลักเกณฑ์การวิเคราะห์ข้อมูลตามเกณฑ์ของ บุญชม ศรีสะอาด (2545: 23 – 24) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง นักศึกษามีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารความขัดแย้งในห้องเรียนของอาจารย์สาขาการบริหารการศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง นักศึกษามีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารความขัดแย้งในห้องเรียนของอาจารย์สาขาการบริหารการศึกษาอยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง นักศึกษามีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารความขัดแย้งในห้องเรียนของอาจารย์สาขาการบริหารการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51- 2.50 หมายถึง นักศึกษามีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารความขัดแย้งในห้องเรียนของอาจารย์สาขาการบริหารการศึกษาอยู่ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง นักศึกษามีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารความขัดแย้งในห้องเรียนของอาจารย์สาขาการบริหารการศึกษาอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3) หาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมเชิงจริยธรรมกับการบริหารความขัดแย้งในห้องเรียนของอาจารย์สาขาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product-Moment Correlation Coefficient) โดยพิจารณาจากค่าสหสัมพันธ์ที่คำนวณได้ กล่าวคือถ้าเป็นไปในทางบวกแสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในลักษณะคล้อยตามกัน และการพิจารณาขนาดของความสัมพันธ์จากค่าสหสัมพันธ์ที่คำนวณได้ตามเกณฑ์ของชูศรีวงศ์รัตน์ (2545) ดังนี้

ถ้าค่าสหสัมพันธ์ มีค่า .70 - 1.0 แสดงว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับสูง

ถ้าค่าสหสัมพันธ์ มีค่า .30 - .69 แสดงว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง

ถ้าค่าสหสัมพันธ์ มีค่า .01 - .29 แสดงว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

ถ้าค่าสหสัมพันธ์มีค่า 0 แสดงว่าไม่มีความสัมพันธ์กัน

8. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. สถิติที่ใช้ในการพัฒนาคุณภาพของเครื่องมือ

1.1 ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ด้วยค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item-Objective Congruence : IOC)

1.2 วิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach, 1994: 169)

2. สถิติพื้นฐาน

2.1 ความถี่ (Frequency)

2.2 ร้อยละ (Percentage)

2.3 ค่าเฉลี่ย (Mean: $\bar{X}$)

2.4 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.)

3. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมเชิงจริยธรรมกับการบริหารความขัดแย้งในห้องเรียนของอาจารย์สาขาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี โดยใช้สถิติหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product-Moment Correlation Coefficient)

ผลการวิจัย

1. ระดับความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาการบริหารการศึกษาระดับมหาบัณฑิต ปีการศึกษา 2566 มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรีต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของอาจารย์สาขาการบริหารการศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.34) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมาก ตามตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาการบริหารการศึกษาระดับมหาบัณฑิต ปีการศึกษา 2566 มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรีต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของอาจารย์สาขาการบริหารการศึกษา ในภาพรวมและรายด้าน

(n=169)

ข้อที่	พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของอาจารย์ สาขาการบริหารการศึกษา	ระดับความคิดเห็น		
		$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1	การครองตน	4.25	0.73	มาก
2	การครองคน	4.32	0.88	มาก
3	การครองงาน	4.44	0.76	มาก
ภาพรวม		4.34	0.75	มาก

2. ระดับความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาการบริหารการศึกษาระดับมหาบัณฑิต ปีการศึกษา 2566 มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรีต่อการบริหารความขัดแย้งในห้องเรียนของอาจารย์สาขาการบริหารการศึกษาระดับมหาบัณฑิต ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.03) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก ซึ่งสามารถเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ (1) การร่วมมือ ($\bar{X}$ = 4.06) (2) การยอมให้

($\bar{X}$ = 4.06) (3) การประนีประนอม ($\bar{X}$ = 4.03) (4) การเอาชนะ ($\bar{X}$ = 4.00) และ 4) การปลื้มใจ ($\bar{X}$ = 3.99) ตามตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของนักศึกษาสาขา การบริหารการศึกษาระดับมหาบัณฑิต ปีการศึกษา 2566 มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรีต่อการบริหาร ความขัดแย้งในห้องเรียนของอาจารย์สาขาการบริหารการศึกษาระดับมหาบัณฑิต ในภาพรวมและรายด้าน (n=169)

ข้อที่	การบริหารความขัดแย้งในห้องเรียนของอาจารย์	ระดับความคิดเห็น		
		$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1	การเอาชนะ	4.00	0.73	มาก
2	การร่วมมือ	4.06	0.76	มาก
3	การประนีประนอม	4.03	0.76	มาก
4	การหลีกเลี่ยง	3.99	0.84	มาก
5	การยอมให้	4.06	0.84	มาก
ภาพรวม		4.03	0.77	มาก

3. ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมเชิงจริยธรรมกับการบริหารความขัดแย้งในห้องเรียนของอาจารย์ สาขาการบริหารการศึกษาระดับมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรีอยู่ในระดับสูงทางบวก ($r_{xy} = .75$) ที่ระดับนัยสำคัญ .01 ตามตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมเชิงจริยธรรมกับการบริหารความ ขัดแย้งในห้องเรียนของอาจารย์สาขาการบริหารการศึกษาระดับมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี (n=169)

พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของ อาจารย์สาขาการบริหาร การศึกษา	ตัวแปร	การบริหารความขัดแย้งในห้องเรียนของอาจารย์ สาขาการบริหารการศึกษา					
		Y ₁	Y ₂	Y ₃	Y ₄	Y ₅	Ytot
ด้านการครองตน	X ₁	.72**	.71**	.75**	.70**	.73**	.72**
ด้านการครองคน	X ₂	.68**	.63**	.70**	.74**	.75**	.69**
ด้านการครองงาน	X ₃	.74**	.76**	.75**	.71**	.76**	.73**
Xtot		.70**	.72**	.71**	.75**	.74**	.75**

** p < .01

อภิปรายผลการวิจัย

1. ความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาการบริหารการศึกษาระดับมหาบัณฑิต ปีการศึกษา 2566 มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรีต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของอาจารย์สาขาการบริหารการศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอาจารย์ส่วนใหญ่ในสาขาการบริหารการศึกษาระดับมหาบัณฑิตต่างทราบดีว่า จริยธรรมเป็นสิ่งสำคัญในห้องเรียน อาจารย์ทุกท่านไม่อาจละเลยได้ เพราะเป็นสิ่งที่จะนำความสุขสงบและความเจริญก้าวหน้ามาสู่การเรียนการสอนนั้น ๆ เมื่ออาจารย์หากไม่มีจริยธรรม จิตใจก็ย่อมขาดความเป็นธรรม จะทำการการเรียนการสอนมีความเดือดร้อน ซึ่งก่อให้เกิดทุกข์แก่ตนเองและนักศึกษา และอาจารย์ผู้สอนจะเป็นบุคคลมีคุณค่ามีประโยชน์ และสร้างสรรค์คุณงามความดี อันเป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาและหลักสูตรต่อไป สอดคล้องกับงานวิจัยของดวงจันทร์ ประเคนเคษา (2558) ที่ศึกษาเรื่องการประพฤติปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณ วิชาชีพของผู้บริหารสถานศึกษาในอำเภอธาตุพนม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 พบว่าการประพฤติปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพของผู้บริหารสถานศึกษาใน อำเภอธาตุพนม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนมเขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก

2. ความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาการบริหารการศึกษาระดับมหาบัณฑิต ปีการศึกษา 2566 มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรีต่อการบริหารความขัดแย้งในห้องเรียนของอาจารย์สาขาการบริหารการศึกษาระดับมหาบัณฑิต ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอาจารย์ในสาขาการบริหารการศึกษาระดับมหาบัณฑิตต่างเข้าใจดีเกี่ยวกับความขัดแย้งว่า ความขัดแย้งมีทั้งแง่ดีและแง่ไม่ดี หมายความว่าความขัดแย้งอาจเป็นในลักษณะในทางสร้างสรรค์และทำลายถ้าหากความขัดแย้งในองค์กรมีมากเกินไปผลที่ตามมา ก็จะเป็นไปในทางลบ (Negative Consequences) ซึ่งมีลักษณะทำลายประสิทธิภาพขององค์กร เมื่อเทียบเคียงองค์กรกับห้องเรียนก็ควรมีการจัดการในรูปแบบคล้ายคลึงกัน แต่ถ้าความขัดแย้งอยู่ในจุดที่เหมาะสมก็จะเกิดผลในทางบวก (Positive Consequences) ซึ่งมีลักษณะเป็นการสร้างสรรค์ประสิทธิภาพให้กับองค์กร อย่างไรก็ตามในทางปฏิบัติบางครั้งเป็นเรื่องที่ค่อนข้างยากที่จะกำหนดว่าความขัดแย้งขนาดไหนถึงจะเรียกว่าเป็นจุดที่เหมาะสมที่สุด ต่อปัญหาดังกล่าวนี้ได้มีนักวิชาการเสนอแนะว่ากลยุทธ์ที่จะช่วยตัดสินใจได้ดีที่สุดก็คือการสังเกตผลที่ตามมาของความขัดแย้งทั้งสองประการนั่นเอง กล่าวคือถ้าผลของความขัดแย้งออกมาในทางบวกก็เรียกว่าความขัดแย้งอยู่ในจุดที่เหมาะสมที่สุด แต่ถ้าผลออกมาในทางลบก็ถือได้ว่าเป็นจุดที่ความขัดแย้งนำไปสู่การทำลายมากกว่าการสร้างสรรค์ สอดคล้องกับงานวิจัยของทวีชัย ฤกษ์พิชัย (2558) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนต่อแนวทางการบริหารความขัดแย้งในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี ผลการวิจัยพบว่า 1) ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนต่อแนวทางการบริหารความขัดแย้งในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรีภาพรวมอยู่ในระดับมาก

3. ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมเชิงจริยธรรมกับการบริหารความขัดแย้งในห้องเรียนของอาจารย์สาขาการบริหารการศึกษาระดับมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรีอยู่ในระดับสูง ($r_{xy} = .75$)

ที่ระดับนัยสำคัญ .01 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอาจารย์ในสาขาการบริหารการศึกษาระดับมหาบัณฑิต ส่วนใหญ่ รู้จักหลักปฏิบัติต่อกันด้วยดี ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษาที่ตนเองต้องจัดการเรียนการสอนให้ กล่าวคือ เข้าใจถึง(1) การจัดงานให้ตามกำลัง กล่าวคือ มอบหมายหน้าที่การทำงานให้ตามกำลังความรู้ สติปัญญา ความสามารถ (Put the right man on the right job – รู้จักใช้คนให้ถูกกับงาน) (2) การให้บำเหน็จรางวัล กล่าวคือ เมื่อทำดีก็รู้จักยกย่องชมเชยและ/หรือสนับสนุน อดทน ให้ได้รับบำเหน็จรางวัล เลื่อนยศ เลื่อนตำแหน่ง ตามสมควรแก่ฐานะ เมื่อทำไม่ดี ก็ให้คำตักเตือน แนะนำ สั่งสอน ให้พัฒนาสมรรถภาพให้ดีขึ้น ถ้าไม่ยอมแก้ไขพัฒนาตนให้ดีขึ้นก็ต้องตำหนิ และมีโทษตามกฎหมายโดยชอบธรรม และ (3) รู้จักให้นักศึกษาได้พักผ่อนบ้าง นอกจากนั้นยังเข้าใจจุดกำเนิดที่แท้จริงของความขัดแย้งนั้นว่าเกิดจากความได้ไม่เพียงพอ หรือความขาดแคลนทรัพยากรธรรมชาติที่ถูกกำหนด ความไม่พอใจและข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับความขาดแคลนสิ่งที่ไม่เป็นไปตามธรรมชาติ เป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะนำไปสู่การแข่งขัน เพื่อจะได้มาซึ่งทรัพยากรที่ต้องการในกระบวนการของการแข่งขันนั้นจึงทำความเข้าใจกับนักศึกษาที่ตนเองรับผิดชอบได้อย่างดี เมื่อนักศึกษาให้ข้อมูลทั้งสองด้านนี้จึงออกมาดี ทำให้เมื่อนำข้อมูลมาคำนวณความสัมพันธ์จึงเป็นความสัมพันธ์ในทางบวกระดับสูง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Arnold and Fledman : อ้างถึงใน แก้ววิบูลย์ แสงพลสิทธิ์, 2534 : 35) ได้กล่าวว่า ผลของความขัดแย้งนั้นสามารถจะเป็นไปได้ทั้ง ประโยชน์และผลเสียต่อองค์กร การจัดการกับความขัดแย้งจึงควรเป็นไปในทางที่จะทำให้ได้ผลตามมาเป็นประโยชน์ต่อองค์กรมากที่สุด โดยปราศจากการเป็นศัตรูกันของกลุ่มที่ขัดแย้งและพฤติกรรม การทำลาย การที่จะจัดการกับความขัดแย้งได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้นต้องอาศัยทักษะในการบริหาร และ ต้องมีการวินิจฉัยความขัดแย้งได้ถูกต้อง ผู้ที่จัดการกับความขัดแย้ง ต้องมีศิลปะในการจูงใจคน มีความใจเย็น และความอดทนเพียงพอ การจัดการกับผลของความขัดแย้งอยู่ในระดับที่เหมาะสม อาจารย์ก็ต้องรู้ตน รู้คน และรู้งานเป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะ

1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1) จริยธรรมของอาจารย์สาขาการบริหารการศึกษา “ด้านการครองตน” อาจารย์การบริหารการศึกษาระดับมหาบัณฑิตไม่ควรละเลยการมีความเมตตาเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กับนักศึกษาเพราะเป็นสิ่งที่มีความค่าทางจิตใจ

2) จริยธรรมของอาจารย์สาขาการบริหารการศึกษา “ด้านการครองคน” อาจารย์การบริหารการศึกษาระดับมหาบัณฑิต ควรแสดงออกถึงความจริงใจต่อนักศึกษาที่ตนเองรับผิดชอบทั้งในการสอนและกิจกรรมอื่น ๆ เพราะเป็นสิ่งที่นักศึกษาสามารถรับรู้ได้ด้วยตนเอง

3) จริยธรรมของอาจารย์สาขาการบริหารการศึกษา “ด้านการครองงาน” อาจารย์การบริหารการศึกษาระดับมหาบัณฑิต พึงตระหนักถึงการแสดงออกว่าเป็นบุคคลที่มีความรู้ในหลักการบริหารงาน การศึกษาเป็นอย่างดี

4) การบริหารความขัดแย้งในห้องเรียนของอาจารย์สาขาการบริหารการศึกษาระดับมหาบัณฑิต “ด้านการเอาชนะ” อาจารย์ควรลดการใช้อิทธิพลต่อนักศึกษาเพื่อให้การปฏิบัติงานต่าง ๆ บรรลุเป้าหมาย

5) การบริหารความขัดแย้งในห้องเรียนของอาจารย์สาขาการบริหารการศึกษาระดับมหาบัณฑิต “ด้านการร่วมมือ” อาจารย์ควรใช้พยายามชักจูงให้นักศึกษาเชื่อในวิธีการของตนให้มากขึ้น

6) การบริหารความขัดแย้งในห้องเรียนของอาจารย์สาขาการบริหารการศึกษาระดับมหาบัณฑิต “ด้านการประนีประนอม” อาจารย์ควรเพิ่มความพยายามทำให้ทุกฝ่ายมีความพึงพอใจ

7) การบริหารความขัดแย้งในห้องเรียนของอาจารย์สาขาการบริหารการศึกษาระดับมหาบัณฑิต “ด้านการหลีกเลี่ยง” อาจารย์ควรมอบหมายให้ผู้อื่นเข้าร่วมในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งในห้องเรียนเพิ่มมากขึ้น

8) การบริหารความขัดแย้งในห้องเรียนของอาจารย์สาขาการบริหารการศึกษาระดับมหาบัณฑิต “ด้านการยอมให้” อาจารย์ควรเปิดโอกาสให้นักศึกษาทำตามความคิดเห็นของตนเพิ่มมากขึ้น

2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรศึกษาปัจจัยด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของอาจารย์สาขาการบริหารการศึกษาระดับมหาบัณฑิตที่ส่งผลต่อการบริหารความขัดแย้งในห้องเรียนของอาจารย์สาขาการบริหารการศึกษาระดับมหาบัณฑิต

2) ควรศึกษาในเชิงลึกเพื่อค้นหาปัจจัยอื่นใดที่ส่งผลต่อการบริหารความขัดแย้งในห้องเรียนของอาจารย์สาขาการบริหารการศึกษาระดับมหาบัณฑิต

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2547). **ปฏิรูปการศึกษายุคใหม่**. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

แก้ววิบูลย์ แสงพลสิทธิ์. (2534). **การศึกษาความขัดแย้ง การจัดการกับความขัดแย้งของพยาบาล**

หัวหน้าหอผู้ป่วยในโรงพยาบาลของรัฐ กรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชูศรีวงศ์รัตน์ และคณะ. (2545). **การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้** (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: เมธีทิปส์.

ดวงจันทร์ ประเคนคะชา. (2558). **การประพฤติดุติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพของผู้บริหาร**

สถานศึกษาในอำเภอหาดุพนม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1.

วารสารมหาวิทยาลัยนครพนม, 5(1), 132–141. <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/npuj/article/view/43981/36369>

ทวีชัย ฤกษ์พิชัย. (2558). **ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนต่อความขัดแย้งใน**

สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี. วารสารการบริหารการศึกษา และภาวะผู้นำ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 11(1), 220–229.

บุญชม ศรีสะอาด. (2545). **การวิจัยเบื้องต้น** (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

วิรัตน์ ทองภู และคณะ. (2022). มหาวิทยาลัยสงฆ์กับนวัตกรรมจัดการห้องเรียนในศตวรรษที่ 21.

วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์, 7(3), 1–14.

สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. (2556). **พระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546**

(พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพมหานคร: คุรุสภาลาดพร้าว.

Cronbach, L. J. (1974). **Essentials of psychological testing** (4th ed.). New York: Harper & Row.

Conger, J. A., & Kanungo, R. N. (1988).

Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities.

Educational and Psychological Measurement, 30(3), 607–610.

Thomas, K. W. (1976). **Conflict and conflict management**. In M. D. Dunnette (Ed.),

Handbook of Industrial and Organizational Psychology. Chicago: Rand McNally.